

Snorrende kachels of je suis desolé!

Onze kachels branden weer dag en nacht. Ook in de Tirelire worden de kachels definitief aangesloten. Dit ging ook niet helemaal vanzelf want we hadden wat extra onderdelen nodig. Eer de bestelling er eindelijk was waren we 3 ritten naar Nevers en een paar weken verder. Eerst is de winkel dicht omdat de dame panne had met de auto, de tweede keer waren ze desolé maar uw coli kunnen we even niet vinden. De muren zijn weer wind dicht en dat scheelt. Alle doorgangen zijn gekapt en weer gesloten en langzaam aan gaan we over tot het echte binnenwerk. De douche krijgt wanden en tegels.

Onze mispeltjes zouden nu helemaal optimaal moeten smaken. De eerste nachtvorst is er overheen gekomen en wat zien ze er mooi uit.

Thuis genieten de schapen 's nachts weer van de "bergerie" of schapenstal. Zeker als het nat is hebben ze helemaal geen zin om dit lekkere hok te verlaten voor een dagje pootje baden in de wei. Mijn Saar daarentegen wil niets liever dan elke dag naar buiten. Weer of geen weer.

Op Sinterklaas avond gaan we gezellig uit eten in Premery. Met uitzicht op de kerstversiering. Begin december tugit elk zich zelf respecterend dorp een kerstboom op. Ik moet zeggen dat we sinds we hier zijn een duidelijke vooruitgang zien in de kwaliteit van de decoraties. Hingen er eerst alleen maar kabouters aan touwladders aan de dakgoten, nu worden de bomen al mooier en ook de straatverlichting. Natuurlijk blijven er uitschieters, maar waar niet.

Met onze jager gasten hebben we gezellige ontbijten en de verhalen zijn de moeite waard. Zo ook die van vannacht. Na de jachtpartij was een ieder al naar huis en de jachtmeester lag al te bed wanneer de telefoon gaat. Er is een auto verongelukt aan het begin van het dorp, of hij wil gaan kijken. Daar aangekomen zien ze een auto die van een talut af een diepte is ingegleden. Aardig beschadigd en bloed aan de deur. Daar schrokken ze toch wel van maar er is geen mens aanwezig, wel vinden ze een hart. Uiteindelijk blijkt dit van een wildzwijn te zijn wat de vermoedelijke dronken jager bij zich had en uit de auto gevlogen is. Zelf ontsnap ik met collega Philippe ook aan een botsing met 5 zwijnen. Op een rit terug van Nevers na een receptie staan ze gewoon langs de weg te wroeten terwijl wij langsrijden.

Omdat men hier geen echte kerststollen kent bakken we ze nu maar zelf, lekker gevuld met amandelspijs! Meteen hebben we zin om nog allerlei andere zaken te proberen als kroketten en bitterballen, de kugelhof uit de Alsace.

Iedereen is door de vorst ineens weer druk geworden met het binnenhalen van het vee. De meeste boeren doen het in het groot en vaak worden we dan ook opgehouden door de tractoren met aanhangers vol beesten. Maar af en toe gaat het er wat anders toe: De "moderne" cowboy van de Nievre: van links naar rechts zigzaggend over de weg

Onze Wolf is zwaar geintrigeerd door een programma over het geheime leven van de huiskat:

Om vervolgens in slaap te vallen na al deze opwinding.

We genieten van het vriezende winterweer en zien de maan opkomen boven het chateau van St Franchy. Die vervolgens verder te huppelt langs de horizon.

Wij hebben een uiterst modern kippetje. Nemen de anderen genoeg met een ouderwets legnest met hooi/ stro/of zaagsel. Deze wil slechts haar eitjes leggen op een plastic container in een uiterst synthetisch hooinet. Ondertussen is ook Kippien Langkous een grote jongen geworden (3x zo zwaar als het andere haantje) hij vergrijpt zich regelmatig aan de kleinste krielhennetjes als de kleine haan even niet kijkt. Kippien is nl. als de dood voor de oudere haan. Onze kippen zijn vnl winterleggers. We rapen weer druk eieren als we Tjalling tenminste voor zijn.

Onze Teazle gaat langzaam vooruit. Gelukkig groeit ook het haar weer langzaam aan op haar kale bil. En de eerste wandelingen bij het meer zitten er alweer op. En een racekikker is ze nooit geweest.

Kerst geeft erg druilerig weer en behalve de ganzen laat niemand zich buiten zien van onze veestapel. De poezen muizen in de schuur of liggen bij de kachel te slapen. De schapen zijn blij met hun droge verblijven. Zelf eten we de eerste kerstdag bij een kennis en tweede kerstdag doen ze hier niet aan.

Op 28 december haal ik een van mijn rammen op. Hij heeft zijn diensten gedaan bij een vriend. Ik had het beter niet kunnen doen want onze Fons is loei sterk en erg chagerijnig. Binnen 5 minuten na aankomst doet Fons een fatale uitval en sterft Eddie terplekke. Hij breekt zijn nek. Gelukkig heeft hij zijn werk goed gedaan en zullen er in iedergeval nakomelingen van hem komen.

De Franse taal blijft vermakelijk. Wij hebben een oudere vriendin en die wilde weer eens een chaton (ofwel klein poesje) . Ze is op 27 december jarig en door toeval hoorde ik van een klein poesje van bijna 4 maanden dat op zoek was naar een nieuw huis omdat de Barzois (hazewinden) waarmee het in huis woonde niet katvriendelijk bleken. Om zeker te weten of onze vriendin het nog steeds wilde heb ik haar gebeld en een berichtje achtergelaten. Blijkbaar heb ik niet duidelijk gesproken want zij heeft verstaan of ze een chapon (kapoen) wilde hebben. Enigszins verward belde ze later terug. En moe in haar enthousiasme riep al:” hij is grijs met rode oortjes” al vorens Micheline had kunnen uitleggen dat ze er niets van snapte. Toen was de verwarring helemaal compleet. Maar uiteindelijk is alles goed gekomen en is iedereen gelukkig.

Nu is het wachten op mijn broer en schoonzus en hond Vos. Zij komen met ons het jaar uitluiden. De oliebollen zijn gebakken. Wij zijn er klaar voor. Voor iedereen de beste wensen voor 2014,

Nol en Koos

